

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 48:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sundhedsrum for stofmisbrugere som et led i den integrerende og skadereducerende indsats på narkotikaområdet.

Af Karen Hækkerup (S), Charlotte Fischer (RV), Kamal Qureshi (SF) og Line Barfod (EL) m.fl. (Fremsat 13/12 2005).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Nu ved jeg godt, at det ikke er »Festen«, vi deltag i, men et møde i Folketinget, og der skal man selvfølgelig iagttage ikke bare god tone, men også respekt for forslagsstillere og andet. Men ellers kunne jeg godt have lyst til at friste med både en grøn og en gul tale, hvor den ene er meget lang, og hvor den anden er noget kortere og i virkeligheden vil være en henvisning til, hvad jeg har sagt om den her sag de mange gange tidligere, hvor den har været behandlet.

Nu kigger jeg sådan lidt søgende rundt for at se, om jeg roder mig ud i noget frygteligt noget, hvis jeg vælger den korte løsning. Det tror jeg ikke jeg gør, så derfor vil jeg i det fulde henvise til, hvad jeg tidligere har sagt om denne sag, nemlig at regeringen ikke ønsker at skabe lov-hjemmel til, at der kan indføres fixerum.

Det skyldes, hvis man skal sige det meget kort, at der ikke er nogen grund til at bevæge sig et trappetrin op ad den her stige med dilemmaer, hvis man følger, at man kan gøre noget mere på det trin, hvor man står.

Det vil være et dilemma, det tror jeg egentlig også alle vil anerkende, at forvalte en lovgivning, hvor man på en og samme tid siger: At tage euforiserende stoffer er forbudt, vi bekæmper det med politiets mellemkomst, men så laver vi lige et fristed her, hvor loven ikke gælder, her må man gerne fixe.

For hvor går grænsen? Er det på vej ned ad trappen til fixerummet? Er det 100 m fra fixerummet? Er det 1 km fra fixerummet? Er det, når man sidder i S-toget på vej ind til fixerummet? Hvor går grænsen? Det er meget dilemmafyldt.

Jeg har en pragmatisk tilgang til tilværelsen, og hvis jeg virkelig troede, at det her var løsningen på alle problemer, kunne vi måske diskutere det, men jeg har altså en meget stærk følelse af, at vi kan gøre noget mere, uden at vi skal fylde dansk narkodebat med endnu et signalforvirrende dilemmaspørgsmål.

Så skal jeg også henvise til, at vi forsøger at gøre en del, der er målrettet, for at imødegå nogle af de udfordringer, der klart gemmer sig her med narkomaner, der får allehånde sygdomme og lever et kummerligt liv. Vi har gjort en række ting i handlingsplanen »Kampen mod narko«, og vi har, præcis når det gælder indre København, Vesterbro, sammen med alle partierne eksklusive Enhedslisten afsat midler målrettet til en Vesterbropulje.

Kl. 17.00

Jeg skulle for 1-2 uger siden have haft et møde med den nye ansvarlige borgmester på området i København. Det måtte desværre aflyses på grund af udligningsreformforhandlinger, men det vil nu snarest finde sted. Det møde har jo det sigte nu at få skabt rammerne om at få de ressourcer ud at spille til gavn for Vesterbro og ikke mindst til gavn for de udstødte narkomaner på Vesterbro og deres helbredssituation.

De bekymringer, der ligger i forslaget om narkomanernes helbredstilstand m.v., har regeringen også. Vi gør målrettet noget for at gøre noget ved det, men at gøre så meget, at man legaliserer noget, vi i øvrigt bekæmper, vil vi ikke medvirke til.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over i ordførerrækken, og det er først hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

I Venstre har vi stor forståelse for, at man ønsker at hjælpe stofmisbrugere, som har det overordentlig svært, og som i hverdagen lever et til tider meget sørgeligt liv med mange problemer, men vi finder ikke, at det her beslutningsforslag om at etablere fixerum er løsningen på at give de mennesker et alternativ. Der skal vi fortsætte ad den vej, som vi har været inde på i de senere år, med at sætte ind med en række tilbud til de mennesker om at komme i behandling, sætte ind med at hjælpe med vaccination for hepatitis A og B osv.

Jeg synes, det er overordentlig vigtigt at understrege, at vi i Venstre finder, at vi ikke hjælper stofmisbrugere ved at oprette et helle, hvor